

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 22.01.1973, sp. zn. 3 Co 303/72, ECLI:CZ:NS:1973:3.CO.303.1972.1

Číslo: 7/1974

Právní věta: Ustanovenie § 107c zákona č. 101/1964 Zb. v znení zákona č. 161/1968 Zb. nemožno použiť, ak poškodenie na zdraví, ktoré účastník odboja utrpel v súvislosti s odbojovou činnosťou, nebolo určujúce pre zmenu jeho pôvodného zamestnania.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 22.01.1973

Spisová značka: 3 Co 303/72

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Sociální zabezpečení, Účastníci odboje

Předpisy: 101/1964 Sb. § 107c 99/1963 Sb. § 219

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Správa dôchodkov v Bratislave svojím rozhodnutím priznala od 17. 1. 1971 navrhovateľovi invalidný dôchodok podľa ustanovenia § 20 ods. 3 písm. a/ zákona č. 101/1964 Zb. a ustanovenia § 107f ods. 6 zákona č. 101/1964 Zb. v znení zákona č. 161/1968 Zb. v sume 1303 Kčs mesačne, vychádzajúc z priemerného mesačného zárobku v sume 1760 Kčs a 40 rokov zamestnania.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie Správy dôchodkov potvrdil po zistení, že navrhovateľ sa nestal ani čiastočne invalidný počas odbojovej činnosti, nemohol mu preto byť dôchodok upravený podľa ustanovenia § 107b ods. 1 bod 1 písm. d/ zákona č. 101/1964 Zb. v znení zákona č. 161/1968 Zb. a ani podľa ustanovenia § 107c citovaného zákona, pretože zamestnanie v administratíve nezmenil zo zdravotných dôvodov.

Navrhovateľ v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa žiadal, aby bolo zmenené v zmysle jeho pôvodného návrhu. Uviedol, že pracoval najskôr na obecnom notariáte a ako priamy účastník Slovenského národného povstania sa musel často skrývať pred fašistickými raziarmi, najmä v bunkroch, a to spôsobilo jeho žalúdočnú chorobu, chorobu priedušok a bolesti v krížoch. Na tieto ochorenia sa liečil už od roku 1945 a pre zlý zdravotný stav nebol prijatý ani do zamestnania v chemickej továrni, kde mohol zarábať viacej ako lesník alebo technik poľesia, keď tieto profesie vykonával po skončení pracovného pomeru v ľudovej správe. Zamestnanie v administratíve bol nútený zanechať nielen pre zhoršený zdravotný stav, na ktorý nepriaznivo vplývala i skutočnosť predčasného úmrtia manželky (15. 12. 1944 po pôrode druhého dieťaťa) v dôsledku prežitých

vojnových útrap, ale i preto, že v roku 1950 pri reorganizácii ľudovej správy bol preložený z obce Č. na MNV v P., vzdialenej od miesta jeho bydliska 36 km. Ak by bol toto miesto nastúpil, nebol by sa mohol náležite venovať výchove detí. Jeho zdravotný stav, ako zdôraznil, podmieňovali teda ochorenia vzniklé v čase odbojovej činnosti, ktoré sa postupom času zhoršovali až na mieru plnej invalidity.

Odporca navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť.

Najvyšší súd SSR uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 107b ods. 1 bod 1 písm. d/ zákona č. 101/1964 Zb. v znení zákona č. 161/1968 Zb. do I. skupiny účastníkov odboja sa zaraďujú tí, ktorí sa stali v boji úplne alebo čiastočne invalidnými a ich invalidita trvá ku dňu vzniku nároku na dôchodok. Do tejto skupiny teda nemožno v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zaradiť účastníka odboja, ktorý sa nestal invalidným už priamo v boji, ale až neskôršie, hoci by išlo o invaliditu, ktorá nastala v príčinnej súvislosti s bojom.

Výsledky vykonaného dokazovania nenechávajú žiadnu pochybnosť o tom, že k invalidite navrhovateľa nedošlo v boji ani v čase väznenia z dôvodov fašistickej perzekúcie, a že takto zapríčinená invalidita netrvala ku dňu vzniku nároku.

Súd prvého stupňa zaujal k žiadosti navrhovateľa o zaradenie do I. skupiny účastníkov odboja negatívne stanovisko zhodne so zisteným skutkovým stavom a požiadavkami zákona.

Nepochybil ani pri posúdení ďalšej spornej otázky, či totiž navrhovateľ zmenil zamestnanie pre zdravotné poškodenie, ktoré utrpel v súvislosti s odbojovou činnosťou, a či sa tak na výpočet jeho dôchodku vzťahuje ustanovenie § 107c zákona č. 101/1964 Zb. /1/ Navrhovateľ svoje zamestnanie nezanechal preukazateľne zo zdravotných dôvodov, ale pre reorganizačné zmeny a v súvisi s rodinnou situáciou, ktorá determinovala aj jeho možnosti, ako to sám uvádza, pracovať naďalej v pôvodnom zamestnaní. I keď zdravotné dôvody nemožno z radu príčin, pre ktoré zamestnanie zmenil, vylúčiť, neboli určujúce pre zmenu jeho pôvodného zamestnania. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa.

Pretože súd prvého stupňa nepochybil pri posudzovaní sporných otázok, bolo jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdené (§ 219 O. s. p.).

1) Úplné znění zákona bylo vyhlášeno pod č. 5/1972 Sb.